

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Drugo tromjesečje 2021.
INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

U ovom tromjesečju prikazujemo Interameričku diviziju, koja uključuje zemlje i područja u Karipskom moru, Srednju Ameriku i sjeverni dio Južne Amerike. U tom dijelu svijeta živi gotovo tristo milijuna ljudi, a članstvo Crkve adventista sedmog dana broji 3,75 milijuna vjernika. To je omjer od jednog adventista na svakih osamdeset ljudi.

Projekti trinaeste subote ovog tromjesečja su posebni: svih trinaest sveučilišta i fakulteta ove divizije dobit će dio dara trinaeste subote kako bi uspostavili središta utjecaja za bolji život u kojem će se studenti moći osposobljavati da postanu misionari. Popis visokoškolskih ustanova možete pronaći na sljedećoj stranici.

Zahvaljujemo na vašim darovima trinaeste subote koji su prije tri godine pomogli financirati projekte na Antilskom adventističkom sveučilištu u Portoriku, Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu i Jugoistočnoj bolnici u Meksiku.

PDF verziju engleskih *Vijesti za djecu* možete preuzeti na bit.ly/childrensmmission, a *Vijesti za mlade i odrasle* na bit.ly/adultmission. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Crteže koji se mogu otisnuti i koje djeca mogu bojiti, možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page.

Hvala vam što ohrabrujete svoju crkvu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Trinaesta subota u ovom tromjesečju pomoći će Interameričkoj diviziji da otvori trinaest središta utjecaja za bolji život, po jedan u svakoj od ustanova:

- ◆ Antilsko adventističko sveučilište (Portorikanska unija), Portoriko
- ◆ Kolumbijsko adventističko sveučilište (Sjevernokolumbijska unija), Kolumbija
- ◆ Kubanski adventistički teološki seminar (Kubanska unija), Kuba
- ◆ Dominikansko adventističko sveučilište (Dominikanska unija), Dominikanska Republika
- ◆ Haićanska adventistička sveučilišna akademija (Haićanska unija), Haiti
- ◆ Sveučilište Linda Vista (Jugoistočna Meksička unija), Meksiko
- ◆ Sveučilište Navojoa (Sjevernomeksička unija), Meksiko
- ◆ Sveučilište Montemorelos (Sjevernomeksička unija), Meksiko
- ◆ Sveučilište Sjevernih Kariba (Jamajkanska unija), Jamajka
- ◆ Adventističko sveučilište Srednje Amerike (Južnoamerička unija), Kostarika
- ◆ Sveučilište Južnih Kariba (Kariipska unija), Trinidad
- ◆ Adventistički sveučilišni institut u Venezueli (Unija zapadne Venezuele), Venezuela
- ◆ Adventist Junior College (Unija Belize), Belize.

3. travnja 2021. Razumiješ li?

Haiti

Četrnaestogodišnji Maxo uživao je čitati Bibliju otprilike jedan sat svako popodne na travnatom dvorištu svoje kuće u glavnom gradu Haitija, Port-au-Princeu. Volio je biblijske događaje, osobito o Mojsiju i Deset zapovijedi.

Dvanaestogodišnja Natasha jednog je dana vidjela kako Maxo čita.

“Razumiješ li Bibliju?” upitala je.

“Da”, odgovorio je. “Razumijem.”

Pozvao ju je da proučava s njim. Znao je da je Natasha adventistica sedmog dana i da u crkvu ide drugačijim danom od njega. Smatrao je da bi zajedničko proučavanje Biblije bio dobar način da je uvjeri da bi trebala ići s njim u crkvu nedjeljom.

“O, rado bih proučavala s tobom!” uzviknula je Natasha. “Željela bih podijeliti s tobom ono što znam o Bibliji.”

Maxo i Natasha dogovorili su se da će se sastajati tri puta tjedno kako bi proučavali Bibliju.

Nakon mjesec dana proučavanja Biblije, Maxo je bio uvjeren da je subota Božji dan odmora, a ne nedjelja. Natasha mu je u Bibliji pokazala 86 redaka o sedmom danu — suboti.

Maxo je pitao svog svećenika zašto njihova crkva svetkuje nedjelju.

“Možete li mi u Bibliji pokazati gdje je nedjelja određena kao dan odmora?” upitao je, podižući crnu Bibliju.

Pastor nije mogao pokazati nijedan redak koji bi ukazivao da je nedjelja dan odmora.

“Da, nedjelja je prvi dan u tjednu”, rekao je župnik. “Ali Isus je uskrsnuo u nedjelju i zato držimo nedjelju kao subotu.”

Maxo je otvorio svoju Bibliju i počeo pokazivati 86 redaka o sedmom danu, suboti. Svećenik je bio iznenađen.

“Ja sam svećenik i ovo je prvi put da vidim ove retke”, rekao je. “Gdje si ih pronašao?”

“Mogu li podijeliti ove retke u crkvi sljedeće nedjelje?” upitao je Maxo.

“Ne!” uzviknuo je svećenik. “Isus je umro na križu i uskrsnuo je u nedjelju. To je kraj razgovora!”

Sljedeće nedjelje Maxo nije s obitelji otišao u crkvu. Nastavio je proučavati Bibliju s Natashom. Prestao je jesti svinjetinu, škampe i drugu nečistu hranu. Prestao je piti pivo sa svojim prijateljima.

Natasha ga je pozvala da dođe u adventističku crkvu. “Možda sljedeći tjedan”, rekao je Maxo. Nije bio naviknut ići u crkvu subotom.

Ali jedne subote odlučio je otići s njom u crkvu. Da bi otišao, morao bi izostati iz škole koja se održavala subotom na Haitiju. Nije želio reći majci, jer se bojao da će ga ona zaustaviti. Spakirao je odijelo u ruksak. Na pola puta do crkve zaustavio se u toaletu restorana i presvukao se. Tada se našao s Natashom i otišli su u crkvu.

Bogoslužje je za Maxa bilo novo. “Ne razumijem”, rekao je nakon toga Natashi. “Ne puštaju glasnu glazbu, a pjevanje i propovijedanje je drugačije. Sviđa mi se vaše bogoslužje.”

Maxo se vratio sljedeću i sljedeću subotu. Dana 22. rujna 1995. petnaestogodišnji Maxo kršten je tijekom evangelizacije. Natasha je bila oduševljena!

Maxo je prva osoba u svojoj obitelji koja je postala adventistički vjernik. Zahvaljujući njegovom svjedočenju, petnaest članova obitelji, uključujući njegovu majku, danas su adventisti sedmog dana.

Maxo je zahvalan Natashi što je bila prava misionarka i što ga je podučavala o Bibliji. Danas studira za pastora na Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju središta za obuku misionara na sveučilišnom imanju.

Povezano s iskustvom

Pronadite na karti Haiti i Trinidad i Tobago.

Gledajte Maxa na Youtubeu: bit.ly/Maxo-Dorlis-1

Znajte da će i Haiti primiti dio darova trinaeste subote za otvaranje središta za misijsku obuku na Adventističkoj sveučilišnoj akademiji.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

10. travnja 2021.
Bijesna majka
Haiti

Petnaestogodišnji Maxo godinu je dana govorio majci da odlazi u školu subotama ujutro u glavnom gradu Haitija, Port-au-Princeu. Ali išao je u adventističku crkvu sa svojom trinaestogodišnjom prijateljicom Natashom.

Napokon je Maxo odlučio predati svoj život Isusu, a njegovo se krštenje trebalo održati u Karipskom moru, u nedjelju ujutro.

Dok se Maxo pripremao za odlazak na plažu, majka ga je zamolila da ode s njom u njezinu crkvu. Maxo je svečano odmahnuo glavom. Rekao joj je da tog jutra namjerava biti kršten. Majka je bila važna voditeljica u svojoj crkvi i bila je bijesna.

“Zašto želiš biti kršten?” pitala je u bijesu. “Ti već jesi kršćanin.”

Maxo joj je objasnio da je o sedmom danu subote saznao u Bibliji, prvo kroz proučavanje Biblije s Natashom, a kasnije u adventističkoj crkvi. Majka nije htjela slušati.

“Dopusti mi da ti nešto kažem!” vrisnula je. “Ako se krstiš, neću ti više plaćati školarinu! Izbacit ću te iz svoje kuće!”

Maxo je bio tužan kad je čuo da majka tako govori, ali je bio uvjeren da je donio ispravnu odluku.

“Isus kaže u Bibliji: ‘Ako te majka i otac zaborave, ja ću se pobrinuti za tebe’”, rekao je. “Čak i ako mi ne platiš školarinu i prestaneš mi davati hranu, znam da će se Bog pobrinuti za mene.”

“Imaš dvije mogućnosti”, rekla je majka. “Idi sa mnom u crkvu nedjeljom, a ja ću ti platiti školarinu; ili idi u crkvu subotom, a ja ću prestati plaćati školarinu i ti ćeš morati napustiti moju kuću.”

Maxo je otišao na plažu i krstio se zajedno s još dvjesto ljudi koji su s njim prisustvovali evangelizaciji u adventističkoj crkvi. Nakon toga se vratio kući i spakirao odjeću. Napustit će kuću kako je majka naredila. Kad je prišao vratima, noseći kofer, osjetio je kako mu ruka dodiruje rame.

“Zašto me nisi poslušao, sine moj?”

Maxo se okrenuo i vidio majku kako plače. “Majko, dopusti mi da podijelim s tobom ono što sam naučio o Bogu”, rekao je.

Dječak i njegova majka sjeli su na sofu u dnevnoj sobi, a Maxo je otvorio svoju crnu Bibliju. Sljedeća su četiri sata njih dvoje zajedno proučavali Bibliju.

Majčino se lice omekšalo dok je čitala.

“Žao mi je što sam bila ljuta”, rekla je. “Nisam znala ništa o tvojim uvjerenjima.”

Na redu je bio Maxo da se ispriča. Priznao je da je posljednjih godinu dana svake subote išao u adventističku crkvu, iako joj je rekao da ide u školu. Majka je bila iznenađena. “Kako si uspio dobiti dobre ocjene iako si izbivao iz škole?” pitala je.

Maxo je objasnio kako je dodatno učio kod kuće i nekako je uvijek dobivao najbolje ocjene na ispitima. “Možeš vidjeti kako me Bog blagoslovio zbog držanja subote”, rekao je.

Majka je željela znati više o Bibliji i zatražila je da sutradan ponovno zajedno proučavaju. Dok su čitali dan za danom, Maxo ju je poučavao iz Biblije na isti način na koji je nje poučila Natasha. Nakon nekog vremena, Maxov trinaestogodišnji brat zatražio je da se pridruži proučavanju Biblije. Zatim se i šesnaestogodišnji rođak, koji je boravio u njihovom domu, pridružio maloj skupini.

Gotovo svakodnevni biblijski sastanci nastavili su se tri godine. Tada je Maxov brat kršten. Mjesec dana kasnije, majka i rođak također su kršteni. Nakon toga kršteno je još dvanaest članova obitelji.

Maxo je pravi misionar, jer je Isusu doveo petnaest članova obitelji. Danas studira za pastora na Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će otvoriti središte za obuku misionara na sveučilišnom imanju.

Povezano s iskustvom

Pronađite na karti Haiti i Trinidad i Tobago.

Gledajte Maxa na Youtubeu: bit.ly/Maxo-Dorlis-2.

Znajte da će i Haiti primiti dio darova trinaeste subote za otvaranje središta za misijsku obuku na Adventističkoj sveučilišnoj akademiji.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

17. travnja 2021.

Discipliniranje stomatologa

Trinidad i Tobago

Mala Magdalena stajala je ispred ljekarne, čekajući da otac dođe po nju svakog poslijepodneva, u St. Martin, gradu u Trinidadu i Tobagu.

Ponekad je morala pričekati sat ili sat i pol da otac dođe nakon posla i odvede je kući. Vidjela je toliko ljudi kako ulaze i izlaze iz ljekarne. Pitala se vole li ti ljudi Isusa.

Imala je pitanje za oca kad je jednog popodneva uskočila u automobil.

“Toliko ljudi ulazi i izlazi iz ljekarne”, rekla je. “Mogu li s njima podijeliti neke traktate?”

Otac se široko nasmiješio. Bio je sretan kad je čuo da njegova kći želi podijeliti Isusa s drugim ljudima.

“Naravno da možeš!” rekao je.

Otac je pronašao nekoliko traktata o Isusovoj ljubavi, a Magdalena ih je stavila u svoj ruksak kad je sutradan krenula u školu. Nakon škole ponudila je traktate ljudima koji su ulazili i izlazili iz ljekarne. “Hej, kako ste?” pitala je. “Mogu li podijeliti s vama ovaj traktat o Isusovoj ljubavi?”

Svi su prihvatili traktat. Nitko nije odbio. Kad je otac stigao po nju, sretno je objavila da je podijelila sve trakte.

Magdalena je sutradan i sljedeći dan uzela još traktata. Kad je Ocu ponestalo traktata, kod kuće je napravio fotokopije printerom.

Nakon nekog vremena djevojčica je primijetila da stomatolog svakog popodneva prolazi pored ljekarne. Hodao je do svoje ordinacije i iz nje. Svakog mu je popodneva davala po traktat, i svaki put on je prihvatio jedan. Magdalena je rekla ocu za stomatologa.

“Tata, mogu li razgovarati s njim o Isusu?” pitala je.

Otac je poznao stomatologa jer je on popravio majčine zube. “Naravno, možeš”, rekao je otac.

Sutradan je Magdalena čekala stomatologa dok ne bude u prolazu. “Imate li Isusa u svom životu?” pitala ga je.

Zubar se iznenadio tom pitanju. Nije pročitao traktate koje mu je djevojčica dala.

“Čuo sam za Isusa, ali ne vjerujem u Njega”, rekao je stomatolog.

Magdalena je bila tužna kad je to čula. Željela je da zna za Isusa. “Imate li vremena čuti biblijski događaj?” rekla je.

Stomatolog nije mogao odbiti ponudu i pozvao je djevojčicu da sljedeći dan dođe u njegovu ordinaciju. Otac je dao dozvolu Magdalini da ode u stomatološku ordinaciju. Rekao je da će je pokupiti u stomatološkoj ordinaciji umjesto u ljekarni. Te večeri Magdalena je zatražila od oca nekoliko biblijskih redaka o Isusu kako bi ih podijelila sa stomatologom. Imala je još jedan zahtjev:

“Stomatolog nema Bibliju”, rekla je. “Mogu li mu dati jednu?”

Otac je pronašao potpuno novu crnu Bibliju. Stomatolog je bio presretan kad mu je Magdalena sljedećeg popodneva predstavila Bibliju.

Sljedećih mjesec dana Magdalena je svaki dan nakon škole odlazila u stomatološku ordinaciju. Ona i stomatolog čitali su Bibliju zajedno i razgovarali o biblijskim događajima o kojima su čitali. Stomatolog je počeo vjerovati u Isusa. Jednog dana rekao je da razumije kako je Bog odvojio sedmi dan kao svet još za vrijeme stvaranja. Magdalena ga je pozvala da sljedeće subote pođe s njom u crkvu.

“Da, imam vremena”, rekao je. “Mogu ići.”

Magdalena je uzbuđeno prenijela vijest ocu kad je došao po nju. “Pozvala sam stomatologa da ide sa mnom u crkvu, a on je odlučio da može”, rekla je radosno.

Sljedeće subote Magdalena je došla s ocem i majkom u automobilu da odveze stomatologa u crkvu. Magdalena je bila

jako sretna. Otac je bio jako sretan. Majka je bila jako sretna. A zubar je bio posebno sretan.

“Vaša je kći prekrasna”, rekao je zubar ocu. “Prije nisam znao ništa o Isusu. Ali sada Ga poznajem.”

Magdalena je prava misionarka za dijeljenje traktata i za razgovor o Isusu sa stomatologom. Njezin otac Maxo također je misionar, jer je vlastitu majku i još četrnaest članova obitelji doveo Isusu dok je bio dječak. Danas Maxo studira za pastora na Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će da se otvori središte za obuku misionara na sveučilišnom kampusu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote kako biste pomogli učenicima da se osposobe za misionare.

Povezano s iskustvom

Pronađite na karti Trinidad i Tobago.

Gledajte Magdalinu na Youtubeu: bit.ly/Magdalena-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

24. travnja 2021.
Ukradeni novac
Trinidad i Tobago

Eddisonu su se oči raširile dok je njegov prijatelj izvlačio novac iz džepa. Vidio je novčanicu od dvadeset dolara, tri novčanice od deset dolara i gomilu manjih novčanica. Njegov prijatelj Antonio imao je stotinu dolara države Trinidad i Tobago, ili oko petnaest američkih dolara.

“Ukrao sam ovo”, rekao je Antonio s velikim osmijehom. “Želim nešto kupiti.”

Dva petnaestogodišnjaka prešetali su preko puta od javne škole u Bonaireu, gradu u Trinidadu i Tobagu. Antonio je gladno promatrao štandove s hranom na kojima su uz cestu prodavali prženu piletinu, prženu ribu i pržene pite. Zauštavio se i dao Eddisonu dvadeset dolara.

“Što želiš kupiti?” pitao je.

Eddison je bio gladan i uzeo je novac. No, ništa od ulične hrane nije mu izgledalo ukusno. “Ovdje ne želim ništa kupiti”, rekao je. “Kupit ću nešto za jelo u blizini svoje kuće.”

Sutradan je učitelj pozvao Eddisona u svoj ured.

“Upravo sam razgovarao s Antoniom o tome kako je netko jučer ukrao stotinu dolara iz torbice djevojčice”, rekao je. “Antonio je rekao da si ti ukrao novac. Je li to istina?”

Eddison se osjećao vrlo tužno. Ispričao je učitelju o svom razgovoru s Antoniom i kako je prihvatio dvadeset dolara. Učitelju je bilo drago što Eddison nije ukrao novac. “Ali ipak si postupio pogrešno kad si prihvatio ukradeni novac”, rekao je.

Sutradan se Eddison našao ponovno u učiteljevom uredu. U prostoriji je bio i ravnatelj škole, njegova majka, Antonio i Antonijeva majka.

“Ti si dobro dijete”, rekao je ravnatelj Eddisonu. “Kako se to dogodilo?”

“Žao mi je”, rekao je Eddison, tužno. “To se više nikada neće ponoviti.”

Ravnatelj je najavio da će Eddison biti udaljen iz škole na sedam dana, a to će mu biti kazna zbog prihvaćanja ukradenog novca. Antonio je udaljen na mjesec dana zbog krađe novca. Oba su dječaka djevojčici trebala vratiti novac u dvostruko većem iznosu od onog što su ukrali. Eddison je posudio četrdeset dolara od svoje majke da bi ih predao djevojčici.

Te večeri nazvao je Eddisonov otac kad je čuo za udaljevanje iz škole. On i majka su bili razvedeni, a on je živio u drugom gradu.

“Trebao bi ići u crkvu”, rekao je.

“Da, trebao bih”, složio se Eddison.

I ozbiljno je mislio. Nije išao u crkvu otkad je bio mali dječak. Tražio je crkvu u blizini svojega doma. To je moralo biti na udaljenosti za pješake, jer nije htio tražiti od majke novac za autobus. Tada se sjetio da je adventistička crkva udaljena samo petnaest minuta hoda. Otišao je sljedeću subotu. Svi su prema njemu bili ljubazni i susretljivi. Ponovno je išao sljedeće subote, a zatim i sljedeće.

Prošle su tri godine, a u crkvi su organizirani veliki evangelizacijski susreti. Eddison je pozvao svoju obitelj da pođu s njim, i oni su to učinili. Na kraju sastanaka Eddison je kršten zajedno s majkom, bakom, dvanaestogodišnjim bratom, devetogodišnjom sestrom i jedanaestogodišnjim rođakom.

“Sretan sam”, rekao je Eddison. “Sada zajedno slavimo subotu i imamo istu ljubav prema Bogu.”

Danas Eddison pohađa adventističku srednju školu, gimnaziju, na kampusu Sveučilišta Južnih Kariba. Pravi je misionar time što je svoju obitelj doveo Isusu. Sveučilište Južnih Kariba želi osposobiti još misionara, a dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će otvoriti središte za obuku misionara na sveučilišnom imanju.

Povezano s iskustvom

Pronadite na karti Trinidad i Tobago.

Gledajte Eddisona na Youtubeu: bit.ly/Eddison-Young.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka:
bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameri-
čkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

1. svibnja 2021.

Putujuće milosti

Trinidad i Tobago

Ethanova obitelj voli doživljavati pustolovine. Jednom su Ethan, otac i majka putovali sedam dana vlakom Transsibirskom željeznicom u Rusiji. Drugi su put unajmili kampericu i tri tjedna putovali po Australiji. Ali jedno putovanje koje Ethan nikada neće zaboraviti dogodilo se u njegovoj rodnoj zemlji, Trinidadu i Tobagu.

U rano nedjeljno jutro Ethan se ugurao u automobil s ocem i majkom kako bi išli na plažu na Karipskom moru. Prije nego što je upalio auto, otac se pomolio kako je to obitelj uvijek činila prije putovanja.

“Nebeski Oče, molimo Te za Tvoje putujuće milosti na ovom putu”, molio je. “Molimo, vodi nas dok idemo na plažu. Hvala Ti.”

Tada je obitelj krenula na plažu.

Bilo je ugodno toplo jutro. Na plaži nije bila prevelika gužva, a Ethan je sretno pljusnuo u vodu. Ali oko podneva sunce je zagrijalo i plaža je postala krcata.

“Idemo kući”, rekla je majka.

Obitelj se strpala natrag u automobil. Otac je sjedio za volanom, a majka pored njega. Ethan je sjedio iza oca na stražnjem sjedalu. Obitelj je veselo razgovarala dok su se vozili šumovitim planinskim putom. Odjednom ... BAM!

Strašan sudar potresao je automobil. Zvuk razbijanja stakla i drobljenja metala probio je zrak. Auto se zaustavio.

Otac se okrenuo i pogledao Ethana. “Ethan, jesi li dobro?” upitao je.

Dječak je mirno sjedio otraga. Nije imao ogrebotine. “Da, dobro sam”, rekao je Ethan. “Što se dogodilo?”

“Nešto je palo na automobil”, rekao je otac.

Majka je vrištala. Nije čula razgovor oca i Ethana. “Je li Ethan dobro?” vrištala je.

“Dobro je”, rekao je otac. “On je dobro.”

Ljudi su brzo okružili automobil. Netko je htio nazvati hitnu pomoć. Netko drugi ponudio je vodu.

Ethan, otac i majka izašli su iz automobila. Nisu uopće bili ozlijeđeni.

“Ne brinite se oko poziva hitne pomoći”, rekao je otac. “Dobro smo.”

Ethan je pogledao automobil. Vjetrobransko staklo bilo je razbijeno, a prednja strana automobila smrskana. Ispred automobila ležalo je veliko drvo. Stablo je palo s litice visoko iznad ceste i sletjelo na automobil. Sad je drvo ležalo preko cijele ceste, zaustavljajući promet u oba smjera.

Bilo je to čudo da su Ethan i njegovi roditelji živi. Da je drvo palo nekoliko sekundi kasnije, udarilo bi u krov automobila točno iznad Ethanove glave.

“Dobro je to što smo se molili za putujuće milosti”, rekao je Ethan.

Otac i majka odmah su se složili.

“Hvala Ti, Isuse”, rekao je otac. “Hvala Ti, Isuse.”

Nakon tog dana majka uvijek podsjeća Ethana da je vrlo važno moliti se za putujuće milosti. “Ako Mu se obratiš, On će te zaštititi”, kaže ona.

Otac je zadržao komad drveta kao podsjetnik na Božje putujuće milosti. Kad Ethan ugleda komad drveta, sjeti se da je Bog uvijek s njim i da može biti zahvalan na Njegovoj zaštiti.

On se voli moliti prije nego što obitelj krene u pustolovine.

“Dragi Bože, molim Te, budi s nama kad putujemo, i molim Te, daj nam putujuće milosti”, moli se. “U Isusovo ime, amen.”

Ethan i njegovi roditelji, Leon i Corine, pohađaju sveučilišnu crkvu na Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i To-

bagu. Vaši darovi trinaeste subote prije tri godine pomogli su u izgradnji nove sveučilišne crkve. Hvala vam na vašim darovima koji pomažu u širenju Radosne vijesti po svijetu.

Povezano s iskustvom

Pronađite na karti Trinidad i Tobago.

Gledajte Ethana na Youtubeu: bit.ly/Ethan-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

8. svibnja 2021.

The outie — ispupčeni pupak

Trinidad i Tobago

Matthais je rođen s onim što neki nazivaju “outie”, u glavnom gradu Trinidata i Tobaga, Port of Spainu.

Pupak mu je stršio. Ali liječnik je rekao da to nije “outie”. Umjesto toga, iz pupka je virio dio Matthaisova crijeva.

“Ne brinite”, rekao je liječnik. “Vjerojatno će se zatvoriti samo do njegove treće godine.”

No liječnik je također rekao majci i ocu da paze i zaštite pupak od oštećenja. Ako bi se koža ozlijedila, Matthais bi se jako razbolio.

Majka i otac čekali su i molili se da se pupak zatvori. Ako se ne zatvori, Matthais će morati na operaciju.

Prošla je jedna godina. Dvije godine. Tri godine. Matthaisov pupak se nije zatvorio. Liječnik je rekao da će morati na operaciju.

Trebale su još tri godine da se pronade vrijeme za operaciju. Otac i majka molili su se za operaciju. Njihovi prijatelji iz crkve su se molili.

Matthais se uplašio kad ga je otac odveo u bolnicu na operaciju. Nije želio biti operiran.

Liječnik je pitao oca je li dječak prehladen.

“Ne, dobro je”, rekao je otac.

“To je dobro”, rekao je liječnik. “Ne možemo ga operirati ako je prehladen.”

Matthais je počeo kašljati u čekaonici. Liječnik je izgledao uznemireno kad je čuo kako dječak kašlje. “Ne možemo ga operirati ako je prehladen”, rekao je.

“Nije prehladen”, rekao je otac. “Jednostavno se boji operacije.”

Liječnik je odmahnuo glavom. “Ne možemo riskirati”, rekao je. “Morat ćemo promijeniti termin operacije.”

Matthais se s olakšanjem nasmiješio kad je čuo vijest. Otac je bio razočaran što je njegov sin glumio prehladu, ali shvaćao je da se dječak bojao. I njega bi bilo strah.

Otac i majka nastavili su se moliti.

“Bože, molim Te, daj Matthaisu snage da prođe kroz operaciju”, molio se otac.

Matthais se također molio: “Dragi Bože, ne želim operaciju.”

Nakon godinu dana, kada je imao sedam godina, liječnik je rekao da je vrijeme za operaciju. Opet su se otac i majka molili. Njihovi crkveni prijatelji su se molili. Majka je dječaka odvela u bolnicu.

“Kako se zoveš?” pitao je liječnik.

“Matthais”, rekao je Matthais.

“Koliko imaš godina?” upitao je.

“Imam sedam godina”, rekao je Matthais.

“Imaš li dobre ocjene u školi?” upitao je.

“Dobivam petice”, rekao je Matthais.

Majka je slikala Matthaisa prije nego što ga je liječnik uspavao. Zatim je otišla u čekaonicu i pomolila se.

Kad se Matthais probudio, ležao je na istom krevetu, ali bio je u drugoj sobi. Majka je s osmijehom stajala kraj kreveta. Rekla je da je Matthais sada u sobi za oporavak. “Drago mi je što si ovaj put operiran”, rekla je.

Liječnik je rekao da je operacija uspjela. Kad se zavoj skinuo nekoliko tjedana kasnije, Matthaisov pupak više nije bio “outie”. Bio je to pupak uobičajenog izgleda.

Matthaisov se život promijenio. Prije operacije nije mogao trčati i skakati kako ne bi oštetio pupak. Danas ima deset godina i najbrži je trkač u svojem razredu. Sjeća se operacije dok trči i skače tijekom odmora u školi, i zastaje da zahvali Bogu. “Dragi Bože, hvala Ti što je operacija uspjela”, tiho se zahvaljuje.

Matthaisova majka Sylette učiteljica je na Sveučilištu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će da se otvori središte za obuku misionara na sveučilišnom kampusu.

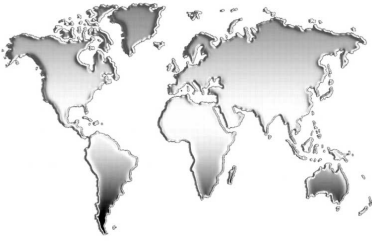
Povezano s iskustvom

Pronađite na karti Trinidad i Tobago.

Gledajte Matthaisa na Youtubeu: bit.ly/Matthais-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

15. svibnja 2021.
Juniorova tajna
Kolumbija

Junior ima samo četrnaest godina, ali doveo je pedesetak ljudi Isusu u svojoj zemlji Kolumbiji. Kako?

Juniorov otac je poljoprivrednik koji uzgaja manioku, rižu i kukuruz. Njegova majka je krojačica koja izrađuje haljine i sandale. Junior ima dvanaestero braće i sestara. On je najmlađi. Kad je Junior imao pet godina, njegovi su se roditelji pridružili Adventističkoj crkvi. Otprilike u isto vrijeme poplava je uništila obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo, pa se obitelj preselila na više tlo u planinsko selo zvano Floralito. Najbliža adventistička crkva bila je udaljena četiri sata pješice. Nakon što su četiri mjeseca dugo putovali u crkvu, Junior je imao dobru zamisao.

“Tata, crkva je predaleko”, rekao je. “Zašto ne pozovemo susjede da se sastanu u našoj kući?”

Ocu se sviđjela ta zamisao.

“Amen!” rekao je otac. “Također ih možemo pozvati na ručak nakon bogoslužja.”

Junior i jedan od njegove braće kucali su na vrata kuća svih susjeda.

“Dobar dan!” rekao je Junior. “Želite li doći u našu kuću na bogoslužje?”

Neki su susjedi rekli da, a drugi ne. Kad je susjed rekao ne, Junior je spomenuo da će se nakon bogoslužja poslužiti ručak.

“Imat ćemo ukusnu hranu”, rekao je.

“Kakvu hranu?” pitali su susjedi. Mnogi su susjedi bili siromašni i nisu imali puno hrane nakon loše žetve te godine.

Junior je nabrojao sve što će pripremiti.

“Majka će napraviti domaći kruh od cjelovite pšenice, *bollo* kukuruz šećerac umotan u ljuske kukuruza, pljeskavice od leće, grah i nasjeckanu palmu i rajčice kuhane u limunovom soku”, rekao je.

Prve subote je sedam susjeda došlo na bogoslužje i ručak. Sljedeće subote pojavilo se šesnaest ljudi. Treće subote došlo je cijelo selo od trideset i dvoje ljudi. Osam ljudi kršteno je tijekom sljedećih sedam mjeseci.

Nakon nekog vremena, Juniorov otac smatrao je prijevoz njegove manioke, riže i kukuruza na tržište preskupim, pa se obitelj preselila u drugo selo, Chalán. Crkva je bila udaljena sat vremena hoda, a majka je predložila otvaranje kućne crkve u susjedovom domu. Tri su se obitelji sastale prve subote.

Otac je pitao Juniora je li dovoljno hrabar da vodi evangelizacijske sastanke. Dječak je imao sedam godina i nedavno je svoje srce predao Isusu. Pristao je pokušati u kućnoj crkvi. Nakon sedmodnevnih sastanaka kršteno je troje ljudi.

Kako je kućna crkva rasla, Junior i njegov brat odlučili su ići od vrata do vrata i pozivati susjede da pohađaju biblijska proučavanja.

Nakon proučavanja Biblije u jednoj kući, kršteno je svih šest članova obitelji. Kućna crkva prerasla je u pravu crkvu, a vlasnik kuće je sada njezin starješina.

Junior je želio učiniti više, pa je počeo propovijedati na ulici. Junior, njegov brat i njegovi roditelji naizmjenice su propovijedali svake večeri tijekom četiri mjeseca. Kršteno je dvadeset i troje ljudi.

Vidjevši da su svi u selu bili upoznati s adventnom porukom, otac se odlučio preseliti u drugo selo, Turbo. Desetogodišnji Junior tamo je vodio tri evangelizacijska niza sastanaka i dječja bogoslužja, što je rezultiralo sa sedamnaest krštenja.

Danas obitelj živi u Mutati, gdje je Junior vodio dva evangelizacijska niza, što je rezultiralo s trinaest krštenja.

“Volim drugima govoriti o Isusu”, rekao je Junior. “Želim da drugi ljudi pođu sa mnom na Nebo.”

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će otvoriti središte za obuku misionara na Kolumbijskom adventističkom sveučilištu, u domovini Juniora, Kolumbiji.

Povezano s iskustvom

Pronadite Kolumbiju na karti.

Pitajte djecu koja je Juniorova tajna u dovođenju pedeset ljudi Isusu. (On voli Isusa i želi da i drugi idu s njim na Nebo.)

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

22. svibnja 2021.

Kršćavanje nasilnika

Kolumbija

Sedmogodišnja Elina iz Kolumbije stigla je kući iz škole u suzama.

Ispruživši ruke, pokazala je majci da su joj dlanovi prekriveni crnom grafitnom bojom i crvenim mrljama.

U školi je devetogodišnji dječak uzeo oštru olovku i ubadao joj ruke.

Učitelj je odbio to spriječiti, rekavši Elini da uzvрати udarac.

“Ne želim više ići u školu”, plakala je Elina.

Majka i otac zamolili su učitelja da spriječi dječaka da zlostavlja Elinu, ili će otići na policiju.

Dječak je nije ponovno zlostavljao. Ali drugog dana su dvije djevojčice, koje su bile prijateljice devetogodišnjaka, udarile Elinu u trbuh.

Otac i majka razgovarali su opet s učiteljem.

“Elina mora naučiti kako se zaštititi”, rekao je učitelj.

Sad Elina stvarno nije htjela ići u školu.

Jednog dana učitelj je rekao svakom djetetu da ponese igračku za školsku aktivnost.

Elina je donijela svoju lutku. Dvije druge djevojčice, koje su također bile prijateljice devetogodišnjaka, ugrabile su lutku i snažno udarile Elinu po glavi.

Majka je odlučila Elinu poslati u drugu školu.

Djevojčica je završila u državnoj školi u gradu Janeiru.

Nažalost, zlostavljanje je opet počelo.

Skupina desetogodišnjih dječaka primijetila je da je Elina pametna i počeli su je ismijavati.

Ravnatelj ih je čuo i izgrdio.

“Zašto se smijete Elini?” pitao je dječake. “Nije učinila ništa loše.”

“Ona sve zna“, rekao je jedan od dječaka, kao da je to nešto loše.

Elina se prestala igrati s drugom djecom. Više je voljela biti sama. Ali imala je jednu prijateljicu, djevojčicu koja se zvala Shaila.

Majka je imala zamisao.

“Stvorimo malu skupinu za djecu“, rekla je Elini. “Djeca mogu doći u našu kuću i slušati tebe kako iznosiš biblijske događaje.”

Elini su se sviđjeli biblijski događaji i pozvala je svoju prijateljicu Shailu da dođe u sedamnaest sati u petak.

Iako to nije rekla Elini, Shaila je pozvala zle dječake da i oni dođu na sastanak.

Prvog petka dvanaestero djece došlo je čuti Elinu kako priča događaj o Davidu i Golijatu. Nakon toga, majka je hranila djecu jelima od pita empanade i soka od crvene palme. Sva su djeca uživala u sastanku i željela su doći ponovno.

Sljedećeg petka vratilo se dvanaestero djece i sa sobom dovelo četvero prijatelja.

Ubrzo je tridesetero djece dolazilo u Elininu kuću svakog petka kako bi čuli biblijske događaje. U tri mjeseca desetero djece predalo je svoja srca Isusu i krstilo se. Četiri od onih koji su kršteni bili su dječaci koji su se Elini smijali zbog toga što je pametna. Nisu više bili zli prema njoj. Postali su joj prijatelji.

Majka jednog djeteta također je krštena.

Danas Elina ima deset godina i svakog petka navečer pripovijeda biblijske događaje maloj skupini djece u svom domu u Kolumbiji.

Više se ne brine zbog nasilja. Umjesto toga, namjerava sve vrijeme provesti u potrazi za načinima na koje uspješno podijeliti svoju ljubav prema Isusu.

“Sanjam o dovođenju ljudi k Isusu“, rekla je. “To nije zbog moje vlastite slave, već zbog Njegove slave.”

Elina je prava misionarka zato što svakog petka navečer pripovijeda biblijske izvještaje drugoj djeci u svom domu. Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će otvoriti središte za obuku misionara na Kolumbijskom adventističkom sveučilištu u Elininoj domovini, Kolumbiji. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove kako biste pomogli učenicima da se osposobe za misionare.

Povezano s iskustvom

Pronađite Kolumbiju na karti.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

29. svibnja 2021.

Dječak propovjednik

Kolumbija

Kad je Gabriel imao šest godina, vidio je stariju djecu kako propovijedaju u njegovoj crkvi u Necocliju, u Kolumbiji. Volio ih je slušati kako propovijedaju o Isusu i pitao se kako bi to bilo kad bi on propovijedao.

Nakon jedne subotnje propovijedi obratio se majci:

“Želim propovijedati”, rekao je. “Želim znati kako je to propovijedati pred ljudima.”

Majka je bila iznenađena, ali bilo joj je drago.

“Pitat ću pastora”, rekla je.

Gabriel se osjećao sretno što će moći propovijedati.

Majka je odmah razgovarala s pastorom, a pastor je rekao da će razmisliti.

Gabriel je odlučio pripremiti svoju prvu propovijed dok pastor razmisli. Volio je izvještaj o tome kako je Bog stvorio svijet, a posebno mu se svidjelo kako je Bog blagoslovio sedmi dan i učinio ga svetom subotom. Odlučio je propovijedati o stvaranju svijeta. Nije mogao dobro čitati, pa je zamolio majku da pročita izvještaj o stvaranju u Knjizi Postanka, u prvom i drugom poglavlju. Zatim je pronašao adventistički animirani film o Stvaranju i pogledao ga.

Dok je čekao da pastor donese odluku, veselio se pri pomisli na propovijedanje propovijedi koju je pripremao. Svako-dnevno je doradivao svoju propovijed.

Nakon tri mjeseca, otac je pitao pastora može li Gabriel održati svoju propovijed na molitvenom sastanku sljedeće srijede.

“Ja bih trebao propovijedati”, rekao je otac. “Smije li Gabriel propovijedati umjesto mene?”

Pastor se složio, a otac je Gabrielu objavio vijest.

“Stigao je dan koji si čekao”, rekao je. “Propovijedat ćeš sljedeće srijede!”

Gabriel je bio oduševljen. “Bog mi je dao vrijeme za propovijedanje”, radovao se.

Gabriel je odjenuo lijepu košulju i stigao u crkvu noseći malu bilježnicu s bilješkama svoje propovijedi. Skupina od dvadeset i pet ljudi iznenadila se kad je vidjela da je otac stavio veliki betonski blok iza propovijedaonice. Iznenadili su se kad su vidjeli Gabriela kako stoji na bloku i propovijeda.

Gabriel se osjećao uznemireno pred svim ljudima, ali bio je vrlo sretan. Skupina je pažljivo slušala. Kada je njegova tridesetminutna propovijed bila gotova, više nije osjećao uznemirenost i poželio je da ima još nešto za reći. Ljudi su napustili molitveni sastanak slaveći Boga zbog propovijedi mladog dječaka.

Gabriel je želio ponovno propovijedati, a njegovi roditelji razgovarali su s pastorom. Dok je Gabriel čekao odluku, pripremio je propovijed o Joni i velikoj ribi. Nekoliko mjeseci kasnije držao je propovijed na drugom sastanku radnim danom.

Danas Gabriel ima dvanaest godina, a pastori u njegovom rodnom gradu dali su mu nadimak Dječak Propovjednik. Propovijeda jednom u dva mjeseca u tri crkve u gradu. Ponekad propovijeda tijekom tjedna. Nekad propovijeda u petak navečer za izvidače, ili propovijeda u subotu.

Djeca su zadivljena njegovim propovijedima. Oni žele upoznati Boga na isti način na koji Gabriel poznaje Boga, a neki žele da i oni mogu propovijedati poput njega. Kroz njegove propovijedi kršteno je osmero djece. “Volim propovijedati jer propovijedanje mijenja živote na Božju slavu”, rekao je Gabriel.

Gabriel je pravi misionar u propovijedanju o Isusu. Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će otvoriti

središte za obuku drugih misionara na Kolumbijskom adventističkom sveučilištu u Gabrielovoj domovini, Kolumbiji.

Povezano s iskustvom

Pronađite Kolumbiju na karti.

Gledajte Gabriela na Youtubeu: bit.ly/Gabriel-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

5. lipnja 2021.
Strpljiva ustrajnost
Kolumbija

Jednoga jutra trogodišnji se Alejandro probudio plačući u svom krevetu u Santa Marti, u Kolumbiji.

“Vaaaaa!” zaderao se.

Majka je dotrčala.

“Što nije u redu?” pitala je.

Alejandro je rekao da je sanjao zastrašujući san.

“Mama, sanjao sam da ćeš se izgubiti u jezeru od vatre i sumpora”, rekao je dječčić.

Mama se začudila. Nikad nije razgovarala s Alejandrom o tome da Biblija kaže da će zli ljudi umrijeti u ognjenom jezeru nakon Isusova drugog dolaska.

“Kako možeš govoriti o vatrenom jezeru ako ti nikada nisam o tome ništa rekla?” pitala je.

Alejandro je rekao da je u snu vidio ognjeno jezero.

Sanjao je isti san iznova i iznova, a svaki put se budio plačući.

Jednog dana dječak je došao majci s neobičnim zahtjevom. “Mamice, želim ići u crkvu”, rekao je.

Majka je odrasla u adventističkoj obitelji sedmog dana, ali već dugo nije išla u crkvu. Nije znala gdje je Alejandro čuo za crkvu i nije željela ići.

“Ne budi tako dosadan”, rekla mu je.

“Vaaaaa!” Alejandro je zaplakao.

Otišao je u svoju sobu, gdje je još malo plakao. Nakon što više nije mogao plakati, vratio se majci.

“Mama, želim ići u crkvu”, rekao je.

Majka nije bila zadovoljna. “Prestani! Ne želim ići u crkvu”, rekla je.

“Vaaaaa!”

To se događalo dan za danom.

Napokon je majka odvela dječaka u adventističku crkvu u subotu. Alejandro je bio presretan i molio je da dođu i sljedeću subotu. Majka ga je dovela i sljedeće subote. Nakon nekog vremena saznao je da je crkva imala sastanke i tijekom tjedna i molio je da idu. Majka ga je vodila na molitvene sastanke u nedjelju, četvrtak i petak navečer. Ali to također nije bilo dovoljno.

“Postoje li i drugi dani kada možemo ići?” molio je.

Nakon nekoliko mjeseci Alejandro se preselio s majkom, ocem i njegovim starijim bratom u drugi grad, Cartagenu. Majka je Alejandra opet vodila na sve crkvene programe.

Nešto prije svog četvrtog rođendana, Alejandro je imao poseban zahtjev.

“Mama, želim se krstiti”, rekao je.

Majka je razgovarala s crkvenim vođama.

“Ne”, rekao je pastor. “Premlad je.”

Ali Alejandro je neprestano molio da se krsti. Želio je dati svoje srce Isusu. Majka se vratila pastoru i molila ga da krsti njezina sina.

“Krstit ću Alejandra samo ako pristanete odgajati ga kao dječaka adventista”, rekao je pastor.

Majka je obećala i, na Alejandrovu radost, dječak je kršten.

Tada je dobio još jednu zamisao. Volio je slušati propovjednike u crkvi i on je također želio propovijedati o Isusu.

“Mama”, rekao je, “želim biti poput njih. Želim biti propovjednik za djecu.”

Majka je pronašla nekoliko knjiga o tome kako poučavati ljude o Bibliji, i čitala ih je Alexandru. Počeo je propovijedati.

Jednog je dana Alejandro objavio da želi da se majka krsti. Tada je želio da se krsti njegov dvadesetogodišnji brat i njegov otac. Zna li što se dogodilo? Majka, otac i njegov stariji brat su na kraju predali svoja srca Isusu.

Alejandro je tako sretan! Njegova strpljiva ustrajnost se isplatila. Doveo je cijelu svoju obitelj Isusu.

Alejandro je pravi misionar jer je cijelu svoju obitelj doveo Isusu. Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će otvoriti središte za obuku drugih misionara na Kolumbijskom adventističkom sveučilištu u domovini Alejandra, Kolumbiji.

Povezano s iskustvom

Pronađite Kolumbiju na karti.

Izgovarajte Alejandrovo ime kao: ale-HAN-dro.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

12. lipnja 2021

Molitva za vrijeme odmora

Meksiko

Angiein stariji brat, Elmer, pozvao je sve tinejdžere u crkvenu kapelicu nakon subotnjeg bogoslužja u Tacotalpi, u Meksiku.

“Imam jednu zamisao”, rekao je Elmer. “Škola počinje u ponedjeljak. Imajmo molitvenu skupinu jednom tjedno za vrijeme odmora.”

Angie je bila sretna pri pomisli da moli, pjeva i raspravlja o Isusu tijekom 45-minutnog odmora u javnoj srednjoj školi koju su ona i njezin brat pohađali. Elmer je započeo svoju zadnju godinu u srednjoj školi, dok su njoj ostale još dvije godine.

Ali osjećala se uznemireno zbog toga kako će to prihvatiti njezini crkveni prijatelji. Dok se osvrkala da vidi reakcije, jedna djevojčica je uzviknula: “To je sjajna zamisao! Imajmo molitvenu skupinu svaki dan!”

Deset učenika se složilo da će se sastajati svaki dan kako bi se molili.

“I pozovite sve u svom razredu da nam se pridruže”, rekao je Elmer.

U ponedjeljak se osamnaest učenika okupilo na odmoru u velikom školskom dvorištu okruženom školskim zgradama. Pet učenika bilo je iz drugih adventističkih crkava, a troje nisu bili adventisti.

Skupina je otpjevala pjesmu, molila se, a zatim je Elmer pročitao duhovnu priču iz knjige za mlade. Poslije je vodio raspravu o pročitanom. Učenici su otpjevali još jednu pjesmu i susret završili molitvom.

Drugi su učenici primijetili njihov sastanak i prošli su pokraj njih da čuju.

Sutradan se dvadeset i dvoje učenika okupilo na molitvu.

Učitelji su počeli razgovarati o molitvenoj skupini, a ubrzo je i ravnatelj čuo za to. Nije mu bilo drago. Pozvao je Elmera u svoj ured.

“Prestanite imati molitvenu skupinu u školi”, rekao je.

Elmer je vijest prenio ostalim učenicima adventistima, ali oni nisu htjeli prestati. Razgovarali su s roditeljima i molili se. Pročitali su zakon i vidjeli da postoji pravilo da učenici ne smiju imati molitvenu skupinu tijekom odmora.

Učenici također nisu željeli biti neposlušni ravnatelju. Odlučili su se moliti za Svetoga Duha da promijeni ravnateljevo srce.

Prošlo je nekoliko tjedana i došlo je vrijeme za godišnji izazov izviđača. Izviđači su zamoljeni nositi svoje žute marame svaki dan tijekom tjedan dana, i svima reći da su kršćani.

Elmer je odvažno pitao ravnatelja za dopuštenje da adventistički učenici nose svoje izviđačke marame u školu.

Ravnatelj je utihnuo. Razmislivši na trenutak, upitao je: “Zašto to radite?”

Proslavljamo to što smo izviđači, a vođe adventista izazvali su nas da nosimo marame”, rekao je Elmer.

Na iznenađenje učenika, ravnatelj im je dopustio da nose svoje marame.

Još iznenađujuće, nakon završetka tjedna izviđača, ravnatelj je dopustio učenicima da imaju svoju molitvenu skupinu tijekom odmora.

Angie se pridružila svom bratu Elmeru i ostalim učenicima adventistima na odmoru da zahvali Bogu što je uslišao njihove molitve.

“Hvala Ti što radiš na srcima učenika, ravnatelja, učitelja, a posebno što radiš na meni”, zahvaljivala se Angie.

Angie je prava misionarka za govorenje o Isusu kroz molitvenu skupinu u školi. Darovi trinaeste subote ovog tromjese-

čja pomoći će da se otvori središte za obuku ostalih misionara na Sveučilištu Montemorelos u Angienoj domovini, Meksiku. Elmer sada studira na Sveučilištu Montemorelos za pastora, a Angie je nova voditeljica školske molitvene skupine.

Povezano s iskustvom

Pronađite Meksiko na karti.

Gledajte Angie na Youtubeu: bit.ly/Angie-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

19. lipnja 2021.
Skladanje za Isusa
Meksiko

Miguelu se nije dalo pisati zadaću.

Kad se vratio kući iz škole, nešto iza 13.30, razmišljao je u sebi: “Imam cijelo poslijepodne i večer za matematiku, fiziku i čitanje.”

Prvo je pojeo njegov omiljeni ručak: špagete s umakom od rajčice i vegetarijanskim okruglicama. Također mu se sviđela salata od rajčice, krastavaca i špinata.

Nakon što je pojeo, majka ga je podsjetila na njegovu domaću zadaću. “Miguel, idi i napravi svoju domaću zadaću”, rekla je.

Miguel je izgledao tužno.

“Kasnije, mama”, rekao je.

Otišao je u svoju sobu i izvukao svoju zbirku plastičnih dinosaura kako bi se igrao borbi s dinosaurima. Nakon što su mu dosadile borbe, uključio je televizor i gledao crtiće. Kad su crtići postali dosadni, zgrabio je majčin mobitel i gledao YouTube videozapise o tome kako napraviti dinosaure od gline.

Za čas je sunce zašlo, a majka nije bila zadovoljna.

“Miguel, dođi ovamo!” zazvala ga je. “Moraš napisati svoju domaću zadaću!”

Miguel je uzeo ruksak i vrlo se polako uputio do stola u blagovaonici. “Dolazim, dolazim”, rekao je.

Majka je sjedila s njim dok je on radio domaću zadaću. Željela se uvjeriti da će je riješiti.

Svaki dan se događalo to isto. Majka nije bila sigurna što učiniti kako bi bila sigurna da će Miguel napraviti domaću zadaću.

Jednog dana Miguel je učio o glazbenim instrumentima na biblijskom tečaju, i rekao je majci kako želi naučiti svirati kršćansku glazbu na violini. Majka je pronašla mladu učiteljicu glazbe koja je upravo diplomirala na Sveučilištu Montemorelos i zamolila je da nauči Miguela svirati violinu. Ali onda je pomislila: “Zašto bi samo Miguel trebao naučiti svirati glazbeni instrument? Sva djeca u crkvi mogu naučiti svirati, a tako i njihovi prijatelji koji ne znaju ništa o Isusu!”

Majka je upriličila satove glazbe za Miguela i ostalu djecu u crkvi. Na početku je djece bilo malo, ali je skupina rasla kako su djeca i roditelji čuli za to. Nakon godinu dana Miguel je počeo svirati violinu za posebnu glazbu u crkvi. Druga su ga djeca vidjela kako svira i htjela su svirati poput njega. Ubrzo je četrdeset i petero djece dolazilo u crkvu svakog četvrtka i petka kako bi naučili svirati violinu, gitaru, blokflautu, zvana, flautu i klavir.

Miguel voli svirati violinu. Sada kad se vrati kući iz škole, pojedje ručak, a zatim odmah odnese prljavo posuđe u kuhinju i očisti stol. Majka ga ne mora podsjećati da napiše domaću zadaću. Želi to učiniti kako bi mogao svirati violinu. Kad završi domaću zadaću, odlazi u dnevnu sobu i svira violinu. Voli svirati pjesme iz crkvene pjesmarice, posebno pjesmu: “Ja bih radije imao Isusa.” Ako mu ostane nešto vremena prije spavanja, igra se sa svojim dinosaurima.

Majka je iznenađena Miguelovom promjenom. Više ne gleda televiziju niti joj uzima mobitel da gleda video uratke. Ne želi igrati videoigre ili provoditi vrijeme na internetu. Zašto? Jer nema vremena. Satove violine ima četvrtkom i petkom i treba mu puno vremena da vježba sviranje violine.

Miguelu ne nedostaje njegov stari život.

“Ne želim prolaziti kroz život gubeći vrijeme igrajući videoigre”, rekao je. “Želim služiti Gospodinu.”

Miguel je sa svojom glazbom pravi misionar. Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će da se otvori središte

za obuku ostalih misionara na Sveučilištu Montemorelos, ne-
daleko od Miguelovog doma, u Montemorelosu, u Meksiku.

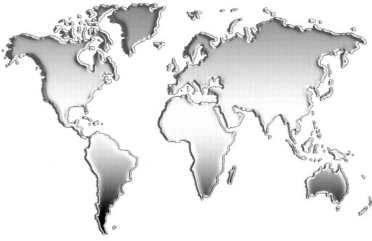
Povezano s iskustvom

Pronađite Meksiko na karti.

Gledajte Miguela i njegovu glazbenu školu na Youtubeu:
bit.ly/Angie-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka:
bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameri-
čkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

26. lipnja 2021.
Dar ili život
Meksiko

Učitelj subotnje škole imao je veliku vijest za dječji razred u Montemorelosu, u Meksiku.

“Znam dječaka koji nije dobro”, rekao je učitelj. “Idemo danas popodne njegovoj kući da se pomolimo s njim i damo mu dar.”

Učitelj je mislio da bi se nekoliko njih moglo pojaviti u zakazano vrijeme u adventističkoj crkvi Los Sabinos. Stigao je s plastičnom vrećicom napunjenom konzerviranom hranom i čili papričicama kako bi to predstavio kao poklon u ime razreda. Na njegovo iznenađenje, pojavilo se svih petnaestero od djece iz razreda, a svatko je imao svoj dar. Neki su imali toaletni papir i sapun. Drugi su imali grah, rižu, šećer i sol.

Djeca su se s dva automobila odvezla do male kuće. Kuća se sastojala od samo jedne sobe s dva kreveta. Djeca su pro-našla petnaestogodišnjeg Adriana kako sjedi na jednom krevetu. Štake su mu bile naslonjene na zid. Adrianov otac i sedmogodišnji brat spavali su na drugom krevetu. Soba je imala i štednjak s dva plamenika i mali hladnjak.

Svih petnaestero djece natrpalo se u sobu i stalo oko Adriana kreveta. Dvanaestogodišnji Eli otvorio je svoju Bibliju i pročitao Psalam 23. “Gospodin je moj pastir, ni u čemu ja...” pročitao je Eli.

Adriana nije zanimalo slušanje Biblije. Imao je multiplu sklerozu i, iako je imao samo petnaest godina, pretrpio je nekoliko srčanih udara. Bio je zabrinut za svoje zdravlje.

Ali riječi Psalma privukle su njegovu pozornost. “Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ja ne bojim, jer si ti sa mnom”, pročitao je Eli.

U Adrianovu se srcu zapalila želja da sazna više o Bogu. Djeca su otpjevala pjesmu o Bogu, a učitelj se molio za Adriana.

“Hvala Ti, Bože, što smo mogli upoznati Adriana”, rekao je. “Molim Te, blagoslovi Adriana, njegovu obitelj i njegov život.”

Učitelj se ponudio da vodi Adriana svake subote u crkvu.

“To je odličan prijedlog!” uskliknuo je dječak. “To bih stvarno volio.”

Djeca su se utrpala u dva automobila i krenula natrag u crkvu. Vozili su se u tišini. Svatko je mislio o tome kako imaju lijepe kuće i dobro zdravlje. Bilo ih je sram što su se žalili roditeljima zbog sitnica poput toga što nemaju traku za kosu ili autić.

Sljedeće subote učitelj je došao po Adriana i odveo ga u crkvu. Dječak se odmah osjećao kao kod kuće. Ljudi su ga toplo dočekali i volio je slušati biblijske pripovijesti. Kako su prolazili tjedni, naučio je više o Bogu, a posebno mu se sviđelo Jobovo iskustvo; on je puno pretrpio, ali nikada nije prestao vjerovati u Boga. Želio je biti poput Joba.

Adrian je tri mjeseca posjećivao crkvu. Ponekad ga je razred dječje subotnje škole dolazio posjetiti kod kuće.

Jednog dana, Adrianov otac nazvao je učitelja. “Imam velike vijesti”, rekao je otac. “Ali nije moje da vam kažem što je to. Samo časak...”

Predao je mobitel Adrianu.

“Razmišljao sam o nečemu”, rekao je Adrian. “Želim biti kršten. Što mislite?”

“Ovo je najbolja vijest ikad!” uzviknuo je učitelj. “Ovo je najbolji izbor koji si ikad mogao načiniti!”

Obećao je da će se dogovoriti krštenje.

Adrian je vratio mobitel ocu. “Moj sin ima više hrabrosti od mene”, rekao je otac, a glas mu se slomio. “Nikad nisam uspio donijeti odluku o krštenju.”

Djeca u razredu subotnje škole bila su oduševljena kad su čula da Adrian želi predati svoje srce Isusu.

Nakon pohađanja biblijskih tema, Adrian je kršten, dok su sve to pratila uzbuđena djeca iz razreda subotnje škole. Dječaci su snimili videozapis krštenja kako bi ga poklonili Adrianu.

Adrian je prvi i jedini adventist u svojoj obitelji i moli se da se otac, koji za život lašti cipele, jednog dana krsti.

“Donio sam ispravnu odluku o krštenju, jer se osjećam kao da stvarno živim samo kad sam s Bogom”, rekao je Adrian.

Djeca u razredu subotnje škole pravi su misionari zbog dijeljenja Isusa s Adrianom, a sada je Adrian pravi misionar jer se moli da njegov otac prihvati Isusa. Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će da se otvori središte za obuku misionara na Sveučilištu Montemorelos, nedaleko od Adrianova doma, u Montemorelosu, u Meksiku. Zahvaljujemo što ćete priložiti velikodušne darove trinaeste subote kako biste pomogli studentima da se osposobe za misionare na Sveučilištu Montemorelos i na dvanaest drugih sveučilišta i koledža u Interameričkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

Pronađite Meksiko na karti.

Učiteljevo ime je Gabriel i njegova dva sina, Junior i Diego, su među dječacima koji su se sprijateljili s Adrianom. Učitelja i ostale pogledajte na slikama.

Gledajte Adriana na Youtubeu: bit.ly/Adrian-IAD.

Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijske poruke i kratke činjenice o Interameričkoj diviziji s: bit.ly/IAD-Facts.

Pošaljite preko djece svim roditeljima podsjetnik o programu trinaeste subote i ohrabrite djecu da 26. lipnja ponesu svoje darove. Podsjetite sve da su njihovi darovi sredstva širenja Božje riječi po cijelom svijetu i da jedna četvrtina darova trinaeste subote ide izravno kao pomoć za trinaest projekata u Interameričkoj diviziji.

Učiteljica dječje subotnje škole ne treba učiti napamet iskustva, ali bi trebala biti dovoljno upoznata s gradivom kako ga ne bi trebalo čitati. Djeca također mogu odglumiti iskustvo, imajući uloge Adriana, učitelja i djece iz razreda subotnje škole.

Prije ili nakon iskustva upotrijebite kartu i pokažite djeci trinaest država Interameričke divizije koje će primiti darove trinaeste subote. Objasnite im kako će svaki od trinaest sveučilišta i koledža u tim državama dobiti središta za obuku misionara pomoću darova.

Budući projekti

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja upotrijebit će se u Sjevernoameričkoj diviziji kako bi se:

- Završila druga faza multifunkcionalne teretane u Adventističkoj indijanskoj školi Holbrook, Sjedinjene Američke Države;
- Izgradio smještaj za osoblje Adventističke škole Palau, Palau;
- Izgradila crkva i društveni centar Igloolik, Kanada;
- Osnovale crkve za izbjeglice u Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama.

Zanimljivosti o Kolumbiji

1. Adventističku crkvu u Kolumbiji čine Sjevernokolumbijska konferencija i Južnokolumbijska konferencija. Postoji 1.758 crkava, 889 tvrtki i 286.131 članova. U populaciji od 50.374.000 stanovnika u Kolumbiji, jedan je adventist na 176 ljudi.

2. Godine 1894. Frank C. Kelley otišao je iz Sjedinjenih Država u Bogotu kao samostalni misionar, plaćajući svoje troškove predavanjem engleskog jezika i fotografskim uslugama. Vratio se na neko vrijeme u Sjedinjene Američke Države, oženio se, a zatim se vratio u Kolumbiju, ali zdravlje njegove supruge zahtijevalo je povratak u Ameriku 1899. godine. Kelleyjevi su se vratili u Kolumbiju u prosincu 1920., gdje su radili dvije i pol godine prije trajnog povratka kući 1923.

3. Početkom devetnaestog stoljeća adventisti su otišli na otoke San Andres i Providencia, koji pripadaju Kolumbiji, ali se nalaze sjeverno od Paname. Godine 1901. S. Parker Smith (sin Uriaha Smitha) i njegova supruga otvorili su školu na San Andresu. Godine 1908. Smith je u časopisu *Review and Herald* napisao da postoji crkva od devetnaest članova na San Andresu i veća na Providenciji, te da se adventistički rad uglavnom odvija kroz školu na otocima. Tijekom 1916. i 1917. godine nekoliko je kolportera došlo u Kolumbiju.

4. Oko 90% Kolumbijaca su kršćani, uglavnom rimokatolici (71%—79%), sa značajnom manjinom protestanata (17%). Ostatak stanovništva su ateisti ili agnostici, ili tvrde da vjeruju u Boga, ali ne slijede određenu religiju; a mali dio slijede nekršćanske religije. Više od 35% onih koji tvrde da pripadaju većinskoj religiji izvještava da ne prakticiraju svoju vjeru.

5. Kolumbijski ustav iz 1991. jamči slobodu vjeroispovijesti.

6. Službeni naziv Kolumbije je *Republica de Colombia* ili *Republika Kolumbija*. Zemlja je dobila ime po istraživaču Kristoforu Kolumbu i predsjednička je republika.

7. Glavni grad, Bogota, s osam milijuna stanovnika, najveći je grad u Kolumbiji i smješten je usred zemlje, na visokoj visoravni u Andama. Jedan je od najviših glavnih gradova na svijetu na nadmorskoj visini od 2.640 metara.

8. Oko tri petine Kolumbijaca čine *mestizo* ili mješovito autohtono/europsko podrijetlo. Otprilike petina Kolumbijaca ima afričko ili mješovito afričko/europsko podrijetlo i uglavnom žive u obalnim područjima i tradicionalnim područjima uzgoja šećera. Europsko se stanovništvo (uglavnom španjolskog podrijetla) smanjilo na oko jednu petinu. Samo oko 1% stanovništva je autohtono, što je puno niži postotak nego u drugim andskim zemljama.

9. Kastilski španjolski službeni je jezik u Kolumbiji, i uloženo je mnogo napora kako bi se očuvala njegova jezična čistoća. U Kolumbiji postoji i više od 180 autohtonih jezika i dijalekata.

10. Stope pismenosti u Kolumbiji veće su od svjetskog prosjeka; više od 94% ljudi zna čitati i pisati.

11. Najpopularniji sport u Kolumbiji je nogomet, ali zemlja također ima tradicionalni, nacionalni sport koji se zove *tejo*. Tejo uključuje bacanje metalnog paka (*tejo*) na udaljenost od oko osamnaest metara na cijev ili oprugu postavljenu u dasku od jednog kvadratnog metra prekrivenu glinom i postavljenu pod kutom od 45 stupnjeva. Glavna sadržina sporta je upotreba malih, eksplozivnih paketića koji sadrže barut, postavljenih na rubovima cijevi, koji glasno pucaju kad ih pak udari.

12. Kolumbija je poznata po dvama izvoznim proizvodima: svjetski poznatoj kavi i kao vodeći svjetski izvor smaragda.

13. Nacionalni cvijet Kolumbije je orhideja *Cattleya trianae*; nacionalna ptica je andski kondor, najveća leteća ptica na svijetu po ukupnoj težini i rasponu krila; a nacionalno je drvo voštana palma, najviša palma na svijetu.

14. Kolumbija je bila naseljena polunomadskim plemenima sve do dolaska Španjolaca u petnaestom stoljeću. Neovi-

snost od Španjolske stekla je 20. srpnja 1810. godine, a 1886. godine osnovana je Republika Kolumbija.

Zanimljivosti o Meksiku

1. Adventistička crkva sedmog dana u Meksiku ima pet unija: Misiju središnje meksičke unije, Konferenciju meksičke unije u Chiapasu, Konferenciju međuoeanskih meksičkih unija, Sjevernomeksičku uniju i Misiju jugoistočne meksičke unije. Postoji 4.626 crkava, 4.380 tvrtki i 778.320 članova. U populaciji od 126.577.000 stanovnika, jedan je adventist na 163 stanovnika.

2. Najraniji misionarski rad adventista sedmog dana u Meksiku datira iz 1891. godine, kada je američki krojač S. Marchisio otišao u Mexico City prodati englesko izdanje *Velikog sukoba*. Dvije godine kasnije, 1893. godine, skupina misionara, među kojima su Dan T. Jones, dr. Lillis Wood, Ida Crawford, Ora Osborne i Alfred Cooper sa suprugom, stigla je u Guadalajaru i pomogla otvoriti zdravstvenu kliniku i školu. Kasnije se klinika razvila u Sanitarij Guadalajara. *Review and Herald* (10. srpnja 1894.) izvijestio je o ovom pothvatu kao prvom adventističkom pokušaju medicinskog misionarskog rada izvan Sjedinjenih Država.

3. Prva crkva u Meksiku bila je organizirana u Guadalajari otprilike u to vrijeme, u vrijeme osnutka zdravstvene klinike, a 1896. godine *Review and Herald* izvijestio je da je misionarski časopis *El Amigo de la Verdad* (Pravi prijatelj) tiskan u Guadalajari.

4. Katolicizam je prevladavajuća meksička religija, otkako je uveden tijekom španjolske kolonizacije u šesnaestom stoljeću, a Meksiko je druga po veličini katolička država na svijetu, nakon Brazila.

5. Prema popisu stanovništva iz 2010. godine, 83% stanovništva Meksika je rimokatoličko, s 10% ostalih kršćana, 0,2% ostalih religija, 5% bez religije i 3% nije navedeno.

6. Španjolski je službeni nacionalni jezik Meksika i njime govori većina stanovništva, ali još uvijek se govori oko šezdeset autohtonih jezika, uključujući huastec u Veracruzu; maya u Yucatánu; mazahua, nahuatl, otomí, tarastec i totonac u središnjem području Mesa; tzeltal i tzotzil u Chiapasu; i zapotec, mixtec i mazatec u Oaxaci.

7. Meksikanci ozbiljno shvaćaju svoj sport. U doba prije osvajanja gubitnici ritualne igre loptom često su se ubijali. Još uvijek postoje opasni sportovi, poput borbe s bikovima i rodea (izumljeni u Meksiku), u kojima natjecatelji riskiraju svoje živote.

8. Najpopularniji sport u Meksiku je nogomet. Meksiko je bio domaćin Svjetskog nogometnog prvenstva 1970. i 1986., a Mexico City Ljetnih olimpijskih igara 1968. godine.

9. Meksiko ima bogato autohtono podrijetlo i bio je duboko pogođen s nekoliko stoljeća vladavine Španjolaca. Danas je većina Meksikanaca *mestizos* (mješavina autohtone i španjolske krvi).

10. Meksiko je tijekom svoje povijesti stvorio sjajne umjetnike, uključujući Maje i druge autohtone skupine, koji su izrađivali freske, skulpture i nakit. I moderni meksički umjetnici proizvode sjajne slike, skulpture, freske i fotografije.

11. Sivi kitovi svake godine preplivaju tisuće kilometara od Aljaske do sjevernog Meksika, da bi se razmnožavali u vodama pokraj Južne Kalifornije.

12. Prvo sofisticirano društvo u Meksiku stvorili su ljudi Olmeci, koji su se pojavili u jugoistočnom dijelu zemlje oko 1200. p. n. e. Slijedili su ih Maje, Tolteci i Azteci.

13. Meksička drevna društva izgradila su ogromne gradove i nevjerojatne piramide, stvorila prekrasna umjetnička djela i proučavala astronomiju kako bi odredila kada će saditi usjeve i održavati vjerske obrede.

14. Više od polovice stanovništva Meksika živi u središtu zemlje, ali velika sušna područja na sjeveru i tropskom jugu tek su rijetko naseljena. Gotovo 80% Meksikanaca sada živi

u gradskim područjima, jer su se ljudi iz siromašnih seoskih područja ulili u meksičke gradove, a glavni grad Mexico City jedan je od gradova s najvećom gustoćom stanovništva na svijetu.

15. Meksiko je jedna od biološki najraznolikijih zemalja na svijetu; sastavljen od planina i tropskih prašuma, pustinja i močvara, sadrži bezbroj životinjskih vrsta.

16. Meksiko je središnja postaja u migracijskim obrascima mnogih vrsta. Bezbrojne patke i guske svake jeseni lete u planine Meksika. Milijuni ugroženih leptira monarha svake godine migriraju iz Sjedinjenih Američkih Država kako bi zimu proveli na šumovitim vrhovima u istočnoj državi Michoacán. Michoacánov rezervat biosfere leptira Monarch proglašen je UNESCO-vom svjetskom baštinom 2008. godine, iako onečišćenje iz Mexico Cityja i sječa drveća prijete leptirima.

17. Tri boje zastave Meksika imaju duboko značenje za zemlju: zelena znači nadu i pobjedu; bijela znači čistoću; a crvena predstavlja krv koju su prolili narodni heroji.

18. Granica između Meksika i Sjedinjenih Američkih Država (3.200 kilometara) druga je po dužini na svijetu, nakon granice između Sjedinjenih Američkih Država i Kanade.

19. Meksička hrana poznata je po svojoj paleti okusa i začina, posebno ljutih čilija. Popularna jela uključuju tacos, burritos i enchiladas, koji se mogu naći u restoranima širom svijeta.

20. Od rođenja do smrti, na status i mogućnosti pojedinca u Meksiku snažno utječu obiteljske veze. Zbog gospodarskih prednosti ili potrebe dijeljenja smještaja, tri ili više naraštaja često dijele kućanstvo, i u seoskim tako i u gradskim područjima. Cijele obitelji, bake i djedovi, odrasli, tinejdžeri i mala djeca često prisustvuju zbivanjima zajedno.

21. Vjenčanja su obično velika obiteljska događanja, kao i tradicionalna quinceañera, proslava petnaestog rođendana mlade žene.

Zanimljivosti o Trinidadu i Tobagu

1. Trinidad i Tobago pripada Karipskoj uniji konferencija. Otok Trinidad čini Južnokaripsku konferenciju, dok Tobago obuhvaća Misiju Tobago. Postoje 162 crkve sa 67.422 članova. U broju stanovnika od 1.362.000, to je jedan adventist na svakih dvadeset ljudi u Trinidadu i Tobagu.

2. Adventistički nauk je vjerojatno predstavljen Trinidadu i Tobagu oko 1879. godine putem literature poslana iz Engleske. Već 1880. ili 1881. godine skupina svetkovatelja subote, predvođena Jamesom R. Braithwaiteom, sastala se u Tobagu. Početkom 1880-ih, Međunarodno literarno i misionsko društvo (ITMS) u Sjedinjenim Američkim Državama slalo je adventističku literaturu u Trinidad i Tobago. Prvi konkretan potvrđan odgovor na adventnu vijest na Trinidadu došao je kroz primjerak knjige *Patrijarsi i proroci* spisateljice Ellen G. White, koja je prosljeđena čovjeku koji je postao jedan od prvih svetkovatelja subote na otoku.

3. U Trinidadu je tijekom 1880-ih i 1890-ih bilo nekoliko samostalnih američkih i zapadnoindijskih literarnih evanđelista, a u veljači 1894. ministar Andrew Flowers i njegova supruga Rachael stigli su kao prvi službeni misionari. Nažalost, Andrew Flowers obolio je od takozvane žute groznice i umro u španjolskoj luci u srpnju 1894., a supruga se ubrzo vratila kući.

4. Prva mjesna adventistička crkva osnovana je u Couvi, Trinidad, s dvadeset i osam članova, u studenom 1895. godine.

5. Prema najnovijem nacionalnom popisu stanovništva, 33,4% stanovništva Trinidada i Tobaga je protestantsko, 21,5% rimokatoličko, 14,1% hinduističko i 8% muslimansko. Manji broj pripada tradicionalnim karipskim religijama s afričkim korijenima, a još manji postotak su Jehovini svjedoci, budisti ili oni koji nisu povezani s njima.

6. Naseljeni uglavnom ljudima afričkog i indijskog podrijetla, Trinidad i Tobago imaju prihod po glavi stanovnika

znatno iznad prosjeka za Latinsku Ameriku i Karibe, zbog velikih pričuva nafte i plina. Ipak, ovisnost o tim pričuvama učinila je zemlju osjetljivom na svjetske cijene sirove nafte. Pad cijena tijekom 1980-ih i 90-ih rezultirao je velikim inozemnim dugom i raširenom nezaposlenošću.

7. Trinidad i Tobago glavno je područje za pretovar kokaina i, kao i mnoge druge zemlje u tom dijelu svijeta, uznemireno je nasiljem povezanim s drogom i bandama.

8. Iako je engleski službeni jezik, većina ljudi govori trinidadski engleski, kreolski jezik.

9. Godine 1498. Kristofor Kolumbo posjetio je otoke. Legenda kaže da je Trinidad nazvao po tri vrha na njegovom jugoistočnom uglu, a Tobago po lokalnoj vrsti duhanskih lula.

10. Od 1802. do 1814. Britanija je najprije dobila Trinidad, a zatim Tobago od Španjolske i Francuske, a 1889. godine Trinidad i Tobago bili su sastavljeni kao jedinstvena britanska kolonija. Zemlja je postala neovisna republika 1976. godine.

11. Ropstvo je u Trinidadu i Tobagu ukinuto 1834. godine, a iz Indije su zatim dovedeni prezaduženi radnici koji su radili na plantažama šećera. Danas hindusi čine oko četvrtine stanovništva Trinidada i Tobaga.

12. Stanovništvo Trinidada i Tobaga sastoji se od oko 40% istočnoindijske, 39% crne, 18% mješovite rase, 0,6% bijele i 0,4% Kineza.

13. Trinidad i Tobago je otočna država u najjužnijem području Kariba koju čine dva glavna otoka, Trinidad i Tobago, te nekoliko manjih otoka. Trinidad, veći od otoka, ima površinu od oko 4.800 četvornih kilometara i udaljen je jedanaest kilometara sjeverno od venezuelske obale. Tobago se nalazi trideset kilometara sjeveroistočno od Trinidada i ima površinu od oko 300 četvornih kilometara.

14. Trinidad i Tobago ima najveće prirodno nalazište asfalta na svijetu. Jezero La Brea, na jugu Trinidada, prostire se na četrdeset hektara, duboko je sedamdeset šest metara i

procjenjuje se da sadrži deset milijuna tona asfalta. Legenda kaže da ga je otkrio Sir Walter Raleigh nakon što su mu domaći ljudi pokazali mjesto. Na tom području postoje i prirodni spremnici sa sumporom, koji imaju ljekovita svojstva.

15. Kaže se da najkvalitetnije vrste kakaa na svijetu dolaze iz Trinidada i Tobaga; poznata sorta trinitario glavni je sastojak visokokvalitetnih čokolada širom svijeta.

16. Poznati *limbo* stvoren je u Trinidadu, a podrijetlo vuče iz otočnoafričke baštine. Šipka je pričvršćena za dva uspravna štapa, a natjecatelji se moraju sagnuti unatrag da bi hodali ispod šipke ne dodirujući je i ne dopuštajući da im bilo koji dio tijela, osim dna stopala, dodiruje tlo. Nakon svakog kruga pokušaja, šipka se spušta sve dok samo jedna osoba ne može uspješno proći ispod nje. Svjetski rekord je oko petnaest centimetara. Ponekad natjecanje učini još uzbudljivijim paljenje šipke.

17. Trinidad je jedno od najvažnijih svjetskih mjesta gniježdenja divovske kornjače. Na plaži Grande Riviere na sjevernoj obali nalazi se drugo po veličini mjesto gniježdenja kožastih kornjača na svijetu, koje dnevno posjeti do pet stotina kornjača kako bi položilo jaja.

18. Moruga scorpion, podrijetlom iz južnog Trinidada, službeno je druga najljuća paprika na svijetu, s dva milijuna jedinica na ljestvici ljutine Scoville. U usporedbi s tim, paprika babura bilježi ništicu od sto, a jalapeno može doseći 10.000 jedinica.

19. Trinidad i Tobago ima najveći broj vrsta ptica po kvadratnom kilometru. Iako je sićušna zemlja u usporedbi s Brazilom i Venezuelom, ima sličan broj vrsta, s ukupno 482 vrste ptica, uključujući sedamnaest vrsta kolibrija.

20. Jedini novi akustični instrument izumljen u dvadesetom stoljeću izišao je iz naftne industrije Trinidada i Tobaga. Čelični bubnjevi smatraju se nacionalnim instrumentom otoka, a prvi su izrađeni od bubnjeva za ulje. Glazba calyпсо i bendovi s čeličnim bubnjevima nastupaju u karnevalskim proslavama na oba otoka.

21. Prema podacima Ujedinjenih naroda, Trinidad i Tobago je najsretnija država na Karibima.

Zanimljivosti o Haitiju

1. Prvi misionar adventist sedmog dana, W. J. Tanner, stigao je na Haiti 1905. godine i bio iznenađen kad je pro našao nekoliko skupina adventističkih vjernika. Saznao je da je netko iz Engleske poslao adventističku literaturu na Haiti 1879. godine. Jamajčanski krojač Henry Williams i njegova supruga, koji su živjeli na Haitiju, pročitali su literaturu i odlučili svetkovati subotu. Utjecaj para doveo je do uspostavljanja adventističkih skupina koje je začuđeni misionar pro našao dvadeset i šest godina kasnije.

2. Haiti ima mnogo vrsta šišmiša, od kojih su neke jedinstvene samo za zemlju. U te vrste šišmiša ubrajaju se: čađavi brkati šišmiš, Parnellov brkati šišmiš, Waterhouseov lisnati šišmiš, veći buldog šišmiš, meksički šišmiš s lijevcima, jamajčanski šišmiš koji jede voće, kubanski šišmiš koji jede voće, kubanski šišmiš koji jede smokve, kubanski cvjetni šišmiš, veliki šišmiš sa slobodnim repom, brazilski šišmiš sa slobodnim repom i Pallasov mastif.

“Idite po svem svijetu i propovijedajte
Radosnu vijest svakom stvorenju!”

(Matej 4,18-22)

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Haiti

Razumiješ li? 5

Bijesna majka 8

Trinidad i Tobago

Discipliniranje stomatologa 11

Ukradeni novac 14

Putujuće milosti 17

The outie — ispučeni pupak 20

Kolumbija

Juniorova tajna 23

Krštanje nasilnika 26

Dječak propovjednik 29

Strpljiva ustrajnost 32

Meksiko

Molitva za vrijeme odmora 34

Skladanje za Isusa 38

Dar ili život 41

Zanimljivosti 45

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com